

freien von: शतक्रतोः कल्मषविप्रमोक्षणमिदं पठन् HARIV. 11271. कृत्स्न-
कर्म° SARVADARÇANAS. 40, 8. 9.

विप्रमोद्य (von 1. मुच् mit विप्र) adj. zu befreien von (abl.): पैरा क्वा-
त्मकतादुःखाद्विप्रमोद्या नृपात्मनैः R. 2, 46, 23 (44, 23 GORR.).

विप्रमोह (von 1. मुह् mit विप्र) m. Begehung eines Fehlers, Versehen:
अ° ÂÇV. ÇR. 1, 2, 12.

विप्रयाण (von 1. या mit विप्र) n. Flucht ÇABDÂRTHAK. bei WILSON.

विप्रयोग (von 1. पुञ् mit विप्र) m. gaṇa केदादि zu P. 5, 1, 64. Tren-
nung AK. 3, 3, 28. H. 1511. M. 9, 1. MBH. 1, 6126. MEGH. 10. VARÂH. BRH.
S. 51, 12. DAÇAR. 4, 47. 53. संयोगा विप्रयोगात्ता ज्ञातानां प्राणिनां ध्रुवाः
Spr. 3075. 3217. 3011. KATHÂS. 9, 89. चि्र° PRAB. 17, 12. तत्रापि विप्र-
योगश्च विचित्रो वा भविष्यति KATHÂS. 23, 284. WILSON, SÂMKHJAK. S. 51.
mit instr.: प्रियैः M. 6, 62. MBH. 1, 6124. 12, 850. R. 7, 50, 11. MEGH. 113. mit
gen.: अनिष्टसंयोगाच्च विप्रयोगात्प्रियस्य च Spr. (II) 307. HARIV. 10288.
mit सह und instr. VIKR. 154. Die Ergänzung im comp. vorangehend:
शोकं मैथिलीविप्रयोगजम् R. 5, 75, 16. RAGH. 13, 26. Spr. 1081 (II). 1111.
1813. KATHÂS. 13, 194. das Fehlen, Nichtdasein SÂH. D. 17, 10. — Vgl. वै-
प्रयोगिक.

विप्रयोगिन् (von विप्रयोग) adj. getrennt (von einem geliebten Ge-
genstande) KATHÂS. 104, 77.

विप्ररैष्य (विप्र + रैष्य) n. 1) Reich der Frommen RV. 8, 3, 4. — 2)
die Herrschaft der Brahmanen: °द PAÑKAR. 4, 3, 87.

विप्रर्षि (विप्र + ऋषि) m. = ब्रह्मर्षि MBH. 5, 6069. 13, 331. R. 1, 9,
57. 4, 63, 8. BHÂG. P. 3, 14, 32. 4, 4, 6. 5, 1, 3. 8, 20, 9. BRAHMA-P. in LA.
(III) 57, 18.

विप्रलम्बक PRAB. 54, 9 fehlerhaft für विप्रलम्भक.

विप्रलम्भ (von लम् mit विप्र) m. P. 7, 1, 67. Schol. 1) Täuschung, Be-
trug AK. 1, 1, 3, 36. H. 1519. HALÂJ. 4, 63. MBH. 3, 1187. 3, 7426. KÂM.
NÎTIS. 5, 19. एभिर्भूतैः स्मर कति कृताः स्वात्त ते विप्रलम्भाः Spr. (II)
1409. UTTARAR. 64, 10 (82, 12). DAÇAK. 69, 4. KUVALAJ. 151, b, 1 v. u. KU-
SUM. 8, 16. उपाध्यायात् das Getäuschtwerden (in seinen Erwartungen)
durch den Lehrer MBH. 14, 133. — 2) Trennung eines liebenden Paares
(getäuschte Erwartung) AK. 3, 3, 28. TRIK. 1, 1, 127. H. 1511. RAGH. 19,
18. UTTARAR. 64, 5 (82, 7). Spr. 1460. SÂH. D. 211. fg. 224. 231. 559. भा-
नुमत्या सह 163, 16. Verz. d. Oxf. H. 208, a, 30. PRATÂPAR. 19, a, 4. 58, a, 7.

विप्रलम्भक (wie eben) adj. täuschend, betragend, Betrüger: पुमंस्
Verz. d. Oxf. H. 264, a, 26. 27 (अ°). b, 22. KATHÂS. 60, 84. PRAB. 54, 9
(fälschlich °लम्बक gedr.). KULL. zu M. 2, 11.

विप्रलम्भन (wie eben) n. Täuschung, Betrügerei: अमराणां च तेषु तेषु
कार्येषामुर्विप्रलम्भनानि (= अकृत्यचरणानि Comm.) DAÇAK. 64, 16. fg.

विप्रलम्भिन् (wie eben) adj. täuschend, betragend PAÑKAT. 203, 3.

विप्रलय (von 1. ली mit विप्र) m. das Aufgehen in (loc.): ब्रह्मणीव
विवर्तानां क्वापि विप्रलयः कृतः UTTARAR. 105, 15 (143, 8). das Verlöschen:
शिखां विप्रलयं गताम् R. 2, 114, 5 (125, 5 GORR.).

1. विप्रलाप (von 1. लप् mit विप्र) m. 1) Auseinandersetzung: वचो
वृत्तादरं विप्रलापानुबद्धम् (so die ed. Bomb.) MBH. 6, 3776. — 2) sinn-
loses Schwatzen H. an. 4, 210. MED. p. 29. SUÇR. 2, 488, 8. — 3) Wider-
spruch, Widerrede AK. 1, 1, 5, 17. H. 276. H. an. MED. P. 1, 3, 50. — 4)

Täuschung, Betrug HALÂJ. 4, 63.

2. विप्रलाप (2. वि + प्र°) adj. frei von allem Geschwätz: सत्य
MBH. 3, 260.

विप्रलुम्पक (von 1. लुप् mit विप्र) adj. Raub verübend, auf eine un-
rechtmässige Weise sich Geld schaffend: ein Fürst M. 8, 309.

विप्रलोभिन् (von लुम् mit विप्र) 1) adj. lockend, verführend. — 2) m.
eine best. Pflanze, = किंकिरात RÂÇAN. im ÇKDr.

विप्रवाद (von वद् mit विप्र) m. eine abweichende Meinung: विप्रवा-
दाः सुबहवः श्रूयन्ते पुत्रकारिताः MBH. 13, 2614.

विप्रवास (von 3. वस् mit विप्र) m. ein Aufenthalt auswärts: ज्ञाति-
भिः MBH. 3, 15870. °मलाः स्त्रियः 5, 1525. R. GORR. 2, 50, 20. 5, 33, 33.
BHÂG. P. 6, 8, 13. गृहेभ्यः ausserhalb des Hauses Spr. (II) 232. पुर° R.
2, 56, 33. अ° ÇÂNKH. GRHJ. 1, 17. Spr. (II) 1013.

विप्रवासन (vom caus. von 3. वस् mit विप्र) n. das Verbannen R. 2,
33, 11. R. GORR. 2, 59, 21. 7, 50, 7.

विप्रवाहम् (विप्र + वा°) adj. die Darbringung oder Huldigung der
Sänger u. s. w. empfangend: die AÇvin RV. 5, 74, 7.

विप्रवीति m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 19, a, 39. विप्रचि-
त्ति und विप्रजित्ति v. l.

विप्रवीर (विप्र + वीर) adj. begeisterte Männer habend; Männer be-
geisternd: Soma RV. 9, 44, 5. 10, 47, 4. 5. गिरैः 104, 1. ज्ञातवेदम् 188, 2.

विप्रव्राजिन् (von व्रज् mit विप्र) adj. sich gern von Haus entfernend
ÂÇV. GRHJ. 1, 3, 5. nach dem Comm. द्विप्रव्राजिनो Zweien nachlaufend.

विप्रशस्तक m. pl. N. pr. eines Volkes MÂRK. P. 58, 34.

विप्रश्न (von प्रश् mit वि) m. gaṇa केदादि zu P. 5, 1, 64. das Befragen
des Schicksals P. 1, 4, 39. — Vgl. वैप्रश्निक.

विप्रश्निक (von विप्रश्न) m. Schicksalsbefrager, Astrolog H. 483. KÂTH.
in Ind. St. 3, 470, 3 (wohl तं वि° zu lesen). विप्रश्निका f. AK. 2, 6, 1, 20.
— Vgl. वैप्रश्निक.

विप्रसात् (von विप्र) adv. mit कर den Brahmanen Etwas (acc.) schen-
ken RAGH. ed. Calc. 11, 85.

विप्रसारण (vom caus. von सृ mit विप्र) n. das Strecken (der Glie-
der) SUÇR. 1, 115, 16.

विप्रहाण (von हा mit विप्र) n. das Weichen, Verschwinden: दुःखस्य
MBH. 12, 7949. — Vgl. प्रहाण.

विप्रानुमदित adj. von Sängern bejubelt TBa. 3, 5, 1. ÇAT. BR. 1, 4, 3,
7; vgl. auch u. 1. मद् mit अनु.

विप्रापण (vom caus. von आप् mit विप्र) n. Nîr. 7, 13. 9, 26.

विप्राप्त adj. zur Erklärung von विष्पित Nîr. 6, 20. nach DURGÂ so v. a.
विस्तीर्ण.

विप्राषिक m. ein best. Gemüse: विप्राषिका मसूराश्च आह्वकर्मणि ग-
र्हिताः MÂRK. P. 32, 11.

विप्रिय (2. वि + प्रिय) adj. 1) entzweit: मिथः TS. 2, 2, 11, 5. 6, 2, 3, 1.
Vgl. विप्रेमन्. — 2) Jmd (gen.) unlieb, unangenehm; n. sg. und pl. (sel-
ten) etwas Unliebes, — Unangenehmes H. 744. HALÂJ. 4, 64. नहि कस्य
प्रियः को वा विप्रियो वा जगन्त्रये Spr. 4372. वलीपलित° durch, in Folge
von — unangenehm BHÂG. P. 9, 3, 14. तत्तेषां विप्रियं भवेत् MBH. 1, 6188.
कर्मन् BHÂG. P. 1, 7, 14. 9, 8, 16. विप्रियं न मे कर्तव्यम् MBH. 1, 1876. अ-